

налага да се съобразявате съ текста на тая ми царска заповѣдъ и да се стараете да покровителствувате и пазите, както старитѣ права и привилегии на тѣзи свободни вакфирани села, а така сѣщо и правата и привилегиитѣ на раята селяни, които живѣятъ вжтре въ тѣзи села. Окончателно забранявамъ на когото и да би било, да действа нелоялно и противозаконно. Моитѣ царски разпоредби не трѣбва никой да ги критикува, нито да се противопоставя, въ опозиция, срещу моето монаршеско решение.

Моятъ августейши дѣдо, приснопаветни ми султанъ Ахмедъ Ханъ III по тоя въпросъ въ края на неговото царуване 1143 година отъ Егира или 1730 година следъ Р. Хр. бѣ издалъ единъ височайши царски ферманъ. А на осмия день отъ месецъ Реджебъ 1168 година отъ Егира, 9 априлъ 1755 година следъ Р. Хр. въ деня на неговото възкачване на османския престолъ и презъ царуването на покойния ми дѣдо султанъ Османъ Ханъ III, бѣ издаденъ другъ височайши царски актъ по тоя предметъ. Тоя актъ се издаде въз основа на по-старъ царски актъ, въ който се предвиждаха всички права и привилегии, както на гореозначенитѣ привилегировани вакфирани села, а тѣй сѣщо и онѣзи права, съ които се ползували раята селяни живуши въ територията на тѣзи села. Този султански актъ имаше сила на законъ. На чело на фермана, който бѣ издаденъ отъ султанъ Османъ Ханъ III, бѣ положена близо до мѣстото на султанската тугра една арабско-турска фраза: Мудже биндже амелъ олуна, т. е., да се действа точно по съдържанието му. Направената щателна справка по тоя въпросъ въ старитѣ правителствени регистри, особено въ отдѣла на вакѣвскитѣ регистри, които се пазятъ въ управлението на императорското ми съкровище, а тѣй сѣщо и отъ краткия докладъ, който ми се представи отъ финансовия министъръ Мехмедъ Астари, се оказа на яве факта, че презъ течение на 1165 година отъ Егира и 1751 година следъ Р. Хр. селото Арбанаси, наречено Арнабутъ Кариеси, заедно съ подведомственитѣ му махали е броило 236 домакинства християни и малко мюсюлмани. Селото, наречено Срѣдна Орѣховица — Всаситай Раховиче, както и въ подведомственитѣ му махали сж живѣли 164 домакинства само християни. Въ селото Долна Раховица — Раховичей Зиръ, сж живѣли на брой 50 домакинства само християни, а въ селото Лѣсковецъ — Лѣсковче, както и въ подчиненитѣ му махали сж живѣли 252 домакинства християни. Общия сборъ на жителитѣ въ тѣзи домакинства, които още отъ старо време сж живѣли въ територията на тѣзи четири свободни вакфирани села, възлиза на 733 домакинства рая християни и малко мюсюлмани. Въ първитѣ документи, които сж били дадени на завещателя Рустемъ се говори ясно и положително, че